

„Sme obyčajný kresťania, vedieme obyčajný život.“

Boh ťa nevytrháva z tvojho prostredia, nechce, aby si opustil svet, ani tvoj stav, ani tvoje šľachetné ľudské ambície, ani tvoju profesionálnu prácu... naopak, tam ťa chce mať svätým! (Vyhňa, 362)

16. december

Ježiš tým, že rástol a žil ako jeden z nás, nám zjavuje, že ľudská existencia, naša každodenná všedná

práca, má božský zmysel. Nech by sme ako často o tejto pravde uvažovali, vždy znova by sme sa mali naplniť údivom, keď si pomyslíme na tých tridsať rokov v skrytosti, ktoré tvorili väčšiu časť Ježišovho prebývania medzi svojimi ľudskými bratmi. Sú to roky strávené v ústraní, ale pre nás jasné ako slnečné svetlo. Ba čo viac, ako žiara, čo osvecuje naše dni a dáva im ich skutočný zmysel, pretože sme bežní kresťania žijúci svoj obyčajný život, podobný životu toľkých miliónov ľudí v najrozličnejších kútoch sveta.

Takto žil Ježiš počas tridsiatich rokov: bol fabri filius, tesárov syn. Až neskôr prišli tri roky verejného účinkovania, strávené uprostred hlučných davov. Ľudia sa s ohromením pýtali: „Kto je to?“ „Odkiaľ sa to všetko naučil?“ Bol totiž jedným z nich a žil tak, ako žili jeho súkmeňovci. Bol to faber, filius Mariae, tesár, syn Márie. A bol

Bohom, uskutočňoval vykúpenie ľudského rodu a všetkých priťahoval k sebe.

Ako ktorúkoľvek inú udalosť z jeho života – tak aj Ježišove skryté roky – nemožno nikdy kontemplovať bez pocitu dojatia, bez toho, aby sme neuznali, čím pre nás sú: sú to upozornenia od Pána, aby sme vyšli zo svojho egoizmu, zo svojej pohodlnosti. (Ísť s Kristom, 14-15)

.....

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/dailytext/sme-obycajny-krestania-vedieme-obycajny-zivot/> (02.04.2026)